

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem ve věci

žalobkyně: **A. K.**, narozena dne X,
státní příslušnost Ruská federace,
bytem X
zastoupená advokátkou JUDr. Libuší Šmehlíkovou
se sídlem Živičná 2852/9, 702 00 Ostrava-Moravská Ostrava

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra České republiky**
se sídlem Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 6. 2017 č. j. OAM-226/ZA-ZA11-ZA04-2017, o udělení mezinárodní ochrany,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného Ministerstva vnitra ČR **se zrušuje** a věc se mu vrací k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobkyni náklady řízení ve výši 323 Kč do 60 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.
- III. Česká republika **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

- IV. Odměna advokátky JUDr. Libuše Šmehlíkové se určuje částkou **20 570 Kč**, která jí bude vyplacena z účtu Krajského soudu v Ostravě ve lhůtě 60 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.

Odůvodnění:

1. Rozhodnutím ze dne 30. 6. 2017 č. j. OAM-226/ZA-ZA11-ZA04-2017 žalované Ministerstvo vnitra ČR zastavilo řízení o udělení mezinárodní ochrany žalobkyni podle § 25 písm. j) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*zákon o azylu*“). Toto rozhodnutí žalovaný odůvodnil tím, že žalobkyně dne 19. 3. 2017 podala žádost o mezinárodní ochranu na území ČR. Podle zprávy uprchlických zařízení, provozovatele pobytového střediska Havířov žalobkyně opustila dne 21. 6. 2017 bez povolení správního orgánu toto pobytové středisko. Od uvedeného dne tedy není žalovanému známo místo jejího pobytu. Žalovaný dodal, že s ohledem na základě dosud zjištěného stavu věci nelze o žádosti žalobkyně rozhodnout, neboť aktuálně shromážděné podklady neumožňují zjištění stavu, o němž nejsou důvodné pochybnosti.

2. Žalobkyně proti uvedenému rozhodnutí podala včasnou žalobu, ve které bez bližšího odůvodnění vytýkala žalovanému porušení ust. § 25 zákona o azylu a zároveň i porušení ust. § 50 odst. 2, 3, § 68 odst. 3 a § 50 odst. 4 správního řádu. S podanou žalobou zároveň požádala, aby jí pro řízení o této žalobě byl ustanoven zástupce z řad advokátů. Této žádosti krajský soud vyhověl usnesením ze dne 25. 8. 2017 a zároveň ustanovenou právní zástupkyni žalobkyně vyzval k doplnění podané žaloby. Na uvedenou výzvu reagovala právní zástupkyně žalobkyně podáním ze dne 20. 9. 2017, v němž uvedla, že není pravdivé tvrzení žalovaného, že žalobkyně opustila bez důvodu pobytové a integrační středisko Havířov a že se na území ČR zdržovala bez udání místa trvalého pobytu. Žalobkyně řádně toto středisko informovala, že odjíždí do Prahy ke své přítelkyni A. A., bytem X. Pobytovému a integračnímu středisku byla známa adresa, na které se zdržuje, a také telefonní a emailový kontakt na ni. Žalovaný při svém rozhodování nevzal v úvahu důvody její žádosti spočívající v potřebě sloučení budoucí rodiny, neboť s přítelkyní A. A. hodlají vzhledem k jejich sexuální orientaci uzavřít registrované partnerství. Další důvod pro udělení mezinárodní ochrany spatřuje žalobkyně v tom, že byla přijata ke studiu na Českou zemědělskou univerzitu v Praze, fakultu agrobiologie.

3. Žalovaný navrhoval zamítnutí žaloby jako nedůvodné.

4. Krajský soud provedl důkaz napadeným rozhodnutím žalovaného ze dne 30. 6. 2017 č. j. OAM-226/ZA-ZA11-ZA04-2017, jakož i připojeným správním spisem žalovaného téhož čísla jednacího, sdělením pobytového střediska Havířov ze dne 24. 11. 2017 a předloženou žádostí o povolení opuštění pobytového střediska na dobu více jak 15 dní (bez uvedení data) a poté dospěl k závěru, že žaloba je důvodná. Při řízení o žalobě žalobkyně vycházel přitom krajský soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalovaného (ust. § 75 odst. 1 s.ř.s.).

5. Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících z připojeného správního spisu žalovaného vzal soud za prokázáno, že žalobkyně podala žádost o udělení mezinárodní ochrany dne 19. 3. 2017. V rámci poskytnutí údajů v žádosti o mezinárodní ochranu dne 22. 3. 2017

uvedla, že důvodem této žádosti je její obava z návratu do vlasti kvůli sexuální orientaci. Její rodiče to netolerují, proto neví, kde teď bydlí. Jiné důvody nemá. Z obsahu správního spisu dále vyplývá, že dne 22. 3. 2017 byl proveden s žalobkyní pohovor k žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Z protokolu o tomto pohovoru krajský soud zjistil stejné důvody žádosti žalobkyně jako výše uvedené. Blíže popsala svoje problémy spojené se sexuální orientací, se svým sousedem a se svým otcem. Žádost o udělení mezinárodní ochrany podala proto, že se o této možnosti dozvěděla nedávno, avšak neřešila ji, stejně jako neřešila propadlý pas. Správní spis dále obsahuje žádosti žalobkyně o povolení opuštění pobytového střediska ze dne 20. 11. 2017 a 3. 4. 2017. Ze sdělení Správy uprchlických zařízení MV ze dne 29. 6. 2017 adresovaného žalovanému krajský soud zjistil, že žalobkyně pobývala v pobytovém středisku Havířov od 24. 3. 2017 do 21. 6. 2017, kdy byla vyřazena z evidence z důvodu svévolného odchodu. Žádnými dalšími údaji ve věcech pobytu žalobkyně Správa uprchlických zařízení MV nedisponuje.

6. V průběhu řízení předložil žalovaný tiskopis žádosti o povolení opuštění pobytového střediska na dobu více jak 15 dnů, na němž je uvedeno jméno, příjmení, datum narození a státní příslušnost žalobkyně a doba opuštění střediska od 20. 6. 2017 do 16. 8. 2017. Na tiskopisu je také uvedena adresa pobytu během opuštění střediska X a vlastnoruční podpis žalobkyně. Vyjádření ministerstva vnitra, zda se opuštění pobytového střediska povoluje či nepovoluje je nevyplněno a neopatřeno podpisem pracovníka OAMP MV ČR. K tomuto tiskopisu žalovaný předložil vyjádření Správy uprchlických zařízení MV ze dne 24. 11. 2017, v němž se uvádí, že žalobkyně se dne 20. 6. 2017 v 15:40 hodin dostavila na stálou službu pobytového střediska Havířov a chtěla odejít na dlouhodobé opuštění. Měla u sebe nepotvrzenou žádost o povolení opuštění pobytového střediska na dobu více jak 15 dní a tvrdila, že jí razítko na OAMP do tiskopisu zapomněli dát. Bylo jí sděleno, že nepotvrzená a neschválená propustka je neplatná. V evidenci OAMP žádný záznam o schválení opuštění nebyl. Přestože byla žalobkyně opakovaně poučena o nutnosti řádného vyplnění výše uvedeného formuláře a jeho potvrzení pracovníky OAMP, ponechala u pracovníků skupiny příjmu nepotvrzený formulář a pobytové středisko dne 20. 6. 2017 v 17:59 hodin opustila. Její opětovný příchod je evidován dne 16. 8. 2017.

7. Podle ust. § 82 odst. 1 zákona o azylu žadatel o udělení mezinárodní ochrany je povinen písemně oznámit ministerstvu opuštění pobytového střediska na dobu delší než 24 hodin. V oznámení žadatel o udělení mezinárodní ochrany uvede adresu, kde se bude zdržovat, a délku pobytu mimo pobytové středisko. Opuštění pobytového střediska na dobu delší než 3 dny je žadatel o udělení mezinárodní ochrany povinen písemně oznámit ministerstvu nejméně 24 hodin před odchodem z pobytového střediska.

8. Podle odst. 2 téhož ustanovení žadatel o udělení mezinárodní ochrany hlášený k pobytu v pobytovém středisku může toto středisko opouštět na dobu nejdéle 15 dnů v kalendářním měsíci.

9. Podle odst. 3 citovaného ustanovení ministerstvo může povolit opuštění pobytového střediska na další dny v kalendářním měsíci nad dobu stanovenou v odstavci 2, nebrání-li to řádnému provádění řízení ve věci mezinárodní ochrany, a pokud žadatel o udělení mezinárodní ochrany uvedl, že se na oznámené adrese bude zdržovat alespoň 15 dní.

10. Podle ust. § 25 písm. j) téhož zákona se řízení o udělení mezinárodní ochrany zastaví, jestliže nelze zjistit místo pobytu žadatele o udělení mezinárodní ochrany a na základě dosud zjištěného stavu věci nelze rozhodnout.

11. V projednávané věci je nesporné, že dne 19. 3. 2017 bylo zahájeno řízení ve věci žádosti žalobkyně o udělení mezinárodní ochrany. Obsahem správního spisu žalovaného bylo prokázáno, že v průběhu tohoto řízení získal žalovaný potřebné informace od žalobkyně poskytnutím údajů k žádosti o udělení mezinárodní ochrany dne 22. 3. 2017 a podrobně provedeným pohovorem téhož dne zaměřeným k důvodům této žádosti. Žalobou napadeným rozhodnutím pak bylo toto řízení zastaveno s odkazem na citované ust. § 25 písm. j) zákona o azylu, které žalovaný odůvodnil tím, že žalobkyně dne 21. 6. 2017 bez povolení správního orgánu opustila pobytové středisko Havířov a že od tohoto dne nebylo žalovanému známo místo jejího pobytu. Žalobkyně sama nepopírala, že dne 20. 6. 2017 pobytové středisko opustila. V průběhu řízení znespornila, že vyplnila žádost o povolení opuštění pobytového střediska na dobu více jak 15 dní a znespornila také, že byla „nějakým pánem na nonstopu, jehož jméno nezná“ upozorněna, „že nemá razítko“. Protože spěchala na vlak, odjela a muž, který si žádost převzal a řekl jí, že tam není razítko, jí sdělil, že může jet, že je to na ní. Je tedy nesporné, že žalobkyně opustila pobytové středisko Havířov dne 20. 6. 2017 na dobu až do 16. 8. 2017, aniž by k tomu měla povolení Ministerstva vnitra, čímž porušila výše citované ustanovení § 82 odst. 3 zákona o azylu. Žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí zároveň tvrdil, že mu od uvedeného data není známo místo pobytu žalobkyně a to přesto, že žalobkyně toto místo pobytu zcela zřetelně uvedla na předmětnou žádost o povolení opuštění pobytového střediska na dobu více jak 15 dní. Naopak, místo pobytu žalobkyně mu z uvedeného formuláře muselo být známo a nebyla tak splněna podmínka pro zastavení řízení ve věci žádosti žalobkyně o udělení mezinárodní ochrany. Na tom nic nemění skutečnost, že žalobkyně podle sdělení Správy uprchlických zařízení MV „byla vyřazena z evidence z důvodu svévolného odchodu“. Kromě toho dle názoru krajského soudu nebyla splněna ani další podmínka pro zastavení řízení zakotvená v § 25 písm. j) zákona o azylu, a sice to, že na základě dosud zjištěného stavu věci nebylo možno o žádosti o mezinárodní ochranu žalobkyně rozhodnout. Žalovaný si opatřil dostatek informací potřebných pro své rozhodnutí a to jak z údajů k žádosti o mezinárodní ochranu, tak i provedeným pohovorem k této žádosti. Pakliže by si místo zastavení řízení opatřil potřebné informace o zemi původu žalobkyně vztahující se zejména k jí tvrzeným důvodům o mezinárodní ochranu, nic mu dle názoru soudu nebránilo v tom, aby o této žádosti věcně rozhodl.

12. Ze shora uvedených důvodů krajský soud napadené rozhodnutí žalovaného v souladu s ust. § 78 odst. 1 s.ř.s. zrušil a podle odst. 4 téhož ustanovení věc vrátil k dalšímu řízení, aniž by se zabýval dalšími žalobními námitkami obsaženými v doplnění žaloby učiněné její právní zástupkyní, neboť tyto námitky se týkají samotné žádosti o udělení mezinárodní ochrany a nikoliv k předmětu žalobou napadeného rozhodnutí, jímž bylo zastaveno řízení.

13. V souladu s ust. § 60 s.ř.s. byl žalovaný zavázán k zaplacení náhrady nákladů žalobkyně ve výši 323 Kč představující jízdné za dopravu z Prahy do Havířova a zpět v souvislosti s jednáním Krajského soudu v Ostravě dne 4. 1. 2018. Jiné náklady žalobkyně nepožadovala.

14. České republice nebylo přiznáno právo na náhradu nákladů řízení, neboť tyto náklady vznikly na tlumočném, které ze zákona hradí stát (ust. § 36 odst. 2 s.ř.s.).

15. Ustanovené právní zástupkyni žalobkyně byla přiznána odměna za její zastupování v tomto řízení představující odměnu za 5 úkonů právní pomoci po 3 100 Kč, 5 režijních paušálů po 300 Kč, tj. 17 000 Kč a to v souladu s ust. § 7, § 9 odst. 4 písm. d) a § 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb. a s připočtením 21% DPH ve výši 3 570 Kč, činí odměna celkem 20 570 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, a to písemně, ve dvojím vyhotovení. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné soudní rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

Ostrava 4. ledna 2018

JUDr. Petr Indráček, v. r.
samosoudce